

DET ARBEJDSMARKEDSPOLITISKE
UDVALG

Bilag 2.

København, den 16. april 1974.

Til Arbejdsministeren.

Arbejdsministeren inddrog i 1969 arbejdsmarkedets hovedorganisationer i udformningen af arbejdsformidlingens centrale og lokale struktur, jfr. bilag 1 og 2 til det dengang fremsatte lovforslag, og de af en særlig kontaktgruppe og af Arbejdsmarkedsrådets formandskab fremsatte forslag blev i væsentlig grad fulgt ved lovgivningen; organisationerne har siden lovens ikrafttræden fulgt og støttet arbejdsformidlingens virksomhed, bl. a. gennem repræsentation i de lokale arbejdsmarkedsnævn og i landsarbejdsmarkedet.

Imidlertid har arbejdsformidlingen i de senere år fra flere sider været kritiseret for manglende effektivitet, og det har på flere konferencer og møder været drøftet, om arbejdsdelingen mellem arbejdsformidlingen, de lokale arbejdsmarkedsnævn, arbejdsdirektoratet, landsarbejdsmarkedet og arbejdsministeriet kan forbedres.

Senest blev en række af arbejdsformidlingens problemer drøftet på en konference i Roskilde — arrangeret af arbejdsministeriet efter anmodning fra hovedorganisationerne — hvori deltog repræsentanter fra de i foranstående afsnit nævnte instanser.

Ud fra enighed om, at det er værdifuldt at bevare og udbygge kontakten mellem arbejdsformidlingen og brugernes organisationer, har hovedorganisationerne fulgt konferencens resultater op i form af en fælles henvendelse til drøftelse i nærværende udvalg. På grundlag af denne henvendelse og drøftelse skal udvalget anføre følgende om de eksisterende nævns funktioner, struktur, ansvars- og opgavefordeling:

1. Arbejdsmarkedsnævnenes og udviklingen inden for deres område.

På to konkrete områder fungerer kontakten til arbejdsmarkedsnævnenes ikke tilfredsstillende:

a) I sager om egnsudviklingsstøtte sker det ofte, at arbejdsmarkedsnævnet som sådant ikke får lejlighed til at øve indflydelse ud fra sine særlige forudsætninger.

Det foreslås derfor, at det gøres obligatorisk for direktoratet for egnsudvikling at foretage en høring af arbejdsmarkedsnævnet på et så tidligt tidspunkt som muligt om alle udviklingsprojekter inden for området til belysning af deres forhold til den stedlige arbejdskraftsituation. Nævnets vurdering må i det væsentlige gå på tidspunkt og sted for evt. iværksættelse af det pågældende projekt. Egnsudviklingsdirektoratet bør være forpligtet til at gøre egnsudviklingsrådet bekendt med nævnets vurdering.

b) Der har i en del nævn været skuffelse over, at de kommunale og amtskommunale repræsentanter kun i ringe omfang orienterer nævnet om kommunalpolitiske planer og initiativer af betydning for nævnets arbejde.

Det foreslås derfor, at de kommunale myndigheder opfordres til at foretage en høring, eventuelt en orientering af nævnenes forud for kommunale beslutninger om f. eks. større bygge- og anlægsarbejder, som netop vil påvirke arbejdskraftsituationen inden for området.

2. Arbejdsmarkedsnævnenes ansvar og opgaver.

De fleste nævnsmedlemmer har beklaget, at deres reelle indflydelse er meget beskeden, fordi de ikke — bortset fra ganske enkelte områder — har fået tillagt nogen reel kompetence. Dette gælder således ikke blot så afgørende spørgsmål som udformning af budgetter og det løbende forbrug af ressourcer inden for budgetrammerne, men også sådanne praktiske spørgsmål som leje af kontorlokaler, og hvor disse bør placeres, udformning af fremmøderegler for arbejdsløse m.v.